

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 *

Στην υπόθεση C-46/98 P,

European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), με έδρα τη Ζυρίχη (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους D. Voillemot και O. Prost, δικηγόρους Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο M. Loesch, 11, rue Goethe,

αναιρεσείουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 17 Δεκεμβρίου 1997 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-121/95, ΕΦΜΑ κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1997, σ. II-2391), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**, εκπροσωπούμενο από τον S. Marquardt, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τους H.-J. Rabe και G. M. Berrisch, δικηγό-

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού πρωτοδίκως,

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τον N. Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, P. J. G. Karpeyn και H. Ragnemalm (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 23ης Σεπτεμβρίου 1999,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Νοεμβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Φεβρουαρίου 1998, η European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), την οποία απαρτίζουν διάφορες ενώσεις, μεταξύ των οποίων η CMC-Engrais (επιτροπή «κοινή αγορά» της βιομηχανίας των αζωτούχων και φωσφορικών λιπασμάτων), άσκησε, δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 17 Δεκεμβρίου 1997 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-121/95, EFMA κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1997, σ. II-2391, στο εξής: αναιρεσιβαλλομένη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή της για την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 477/95 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1995, για την τροποποίηση των οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής πρώην ΕΣΣΔ και για την περάτωση των μέτρων αντιντάμπινγκ που ισχύουν για τις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής πρώην Τσεχοσλοβακίας (ΕΕ L 49, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

Νομικό πλαίσιο, πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 2 Το νομικό πλαίσιο και τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία οφείλεται η διαφορά, όπως αυτά προκύπτουν από την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, μπορούν να συνοψισθούν ως εξής.
- 3 Κατόπιν καταγγελίας, την οποία υπέβαλε η ένωση CMC-Engrais τον Ιούλιο του 1986, η Επιτροπή ανήγγειλε, με ανακοίνωση δημοσιευθείσα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής Τσεχοσλοβακίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Κουβέιτ, Λιβύης, Σαουδικής Αραβίας, Σοβιετικής Ένωσης, Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Γιουγκοσλαβίας και άρχισε τη διεξαγωγή έρευνας (ΕΕ 1986, C 254, σ. 3), κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1).
- 4 Η διαδικασία αυτή είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3339/87 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Λιβύης και Σαουδικής Αραβίας και για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν σε σχέση με τις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Τσεχοσλοβακίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Κουβέιτ, Σοβιετικής Ένωσης, Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Γιουγκοσλαβίας και για την περάτωση της έρευνας αυτής (ΕΕ L 317, σ. 1). Οι αναλήψεις υποχρεώσεων που είχαν γίνει αποδεκτές με τον κανονισμό αυτό επικυρώθηκαν με την απόφαση 89/143/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 1989 (ΕΕ L 52, σ. 37).

- 5 Με έγγραφο της 29ης Οκτωβρίου 1992, η προσφεύγουσα ζήτησε τη μερική επανεξέταση των προαναφερθεισών αναλήψεων υποχρεώσεων, όσον αφορά την πρώην Τσεχοσλοβακία και την πρώην Σοβιετική Ένωση.
- 6 Εκτιμώντας ότι υπήρχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη μεταβολή των συνθηκών για να δικαιολογήσουν την κίνηση διαδικασίας επανεξετάσεως των προαναφερθεισών αναλήψεων υποχρεώσεων, η Επιτροπή άρχισε έρευνα, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), σχετικά με την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τις Δημοκρατίες της Λευκορωσίας, της Γεωργίας, του Τατζικιστάν και του Ουζμπεκιστάν, τη Ρωσική Ομοσπονδία και την Ουκρανία (ΕΕ 1993, C 87, σ. 7).
- 7 Δεδομένου ότι η διαδικασία επανεξετάσεως δεν είχε ακόμη περατωθεί κατά τη λήξη της ισχύος των μέτρων, η Επιτροπή αποφάσισε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, ότι τα μέτρα σχετικά με την ουρία καταγωγής πρώην Τσεχοσλοβακίας και πρώην Σοβιετικής Ενώσεως θα παρέμεναν εν ισχύι εν αναμονή του αποτελέσματος της επανεξετάσεως αυτής (ΕΕ 1994, C 47, σ. 3).
- 8 Η έρευνα που αφορούσε τις πρακτικές ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο από 1η Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1992.
- 9 Στις 10 Μαΐου 1994 η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα και σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη το ενημερωτικό έγγραφο στο οποίο εξέθετε τα πορίσματα της έρευνας καθώς και τα ουσιώδη περιστατικά και τις ουσιώδεις εκτιμήσεις βάσει των οποίων σκόπευε να συστήσει τη θέσπιση οριστικών μέτρων. Με το έγγραφο αυτό, η

Επιτροπή έδωσε εξηγήσεις όσον αφορά την επιλογή της Σλοβακίας ως χώρας αναφοράς, αντί της Αυστραλίας και του Καναδά, όσον αφορά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας (στη Σλοβακία), τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας (τιμής εργοστασίου για τη Σλοβακία) και των τιμών εξαγωγής («στα εθνικά σύνορα» για τη Ρωσία και την Ουκρανία) και, τέλος, όσον αφορά τον υπολογισμό της ζημίας. Μεταξύ άλλων, η Επιτροπή εξήγησε τον λόγο για τον οποίο θεώρησε σκόπιμο να καθορίσει ένα περιθώριο κέρδους των κοινοτικών παραγωγών ύψους 5 % και να προβεί σε προσαρμογή κατά 10 % της τιμής της ρωσικής ουρίας για τον υπολογισμό του επιπέδου του δασμού που σχεδίαζε να επιβάλει. Όσον αφορά την προσαρμογή κατά 10 %, η Επιτροπή εξέθεσε ειδικότερα ότι, αφενός, το γεγονός ότι η ρωσική ουρία παρουσίαζε τάσεις αλλοιώσεως κατά τη διάρκεια της μεταφοράς της και, αφετέρου, το γεγονός ότι οι εισαγωγείς ρωσικής ουρίας δεν μπορούσαν πάντοτε να παρέχουν ασφάλεια εφοδιασμού αντίστοιχη προς εκείνη που παρέχουν οι κοινοτικοί παραγωγοί είχαν ως αποτέλεσμα μια διαφορά τιμών μεταξύ της ρωσικής ουρίας και της ουρίας κοινοτικής καταγωγής.

- 10 Με έγγραφο της 17ης Μαΐου 1994, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να της κοινοποιήσει τα συλλεγόμενα κατά την έρευνα στοιχεία σχετικά με την προσαρμογή κατά 10 % λόγω της διαφοράς ποιότητας μεταξύ της ουρίας από την πρώην Σοβιετική Ένωση και της ουρίας που παρασκευάζεται στην Κοινότητα.
- 11 Με τηλεομοιοτυπία της 18ης Μαΐου 1994, η Επιτροπή απάντησε ότι η προσαρμογή αυτή ήταν μια κατά μέσον όρο εκτίμηση, η οποία είχε στηριχθεί σε στοιχεία που είχαν παράσχει διάφοροι εισαγωγείς, έμποροι και διανομείς, οι οποίοι ασχολούνταν με το εμπόριο ρωσικής και κοινοτικής ουρίας.
- 12 Με έγγραφο της 30ής Μαΐου 1994, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του ενημερωτικού εγγράφου. Η προσφεύγουσα ζήτησε επίσης να της κοινοποιηθούν συμπληρωματικά στοιχεία, υποστηρίζοντας ότι το ενημερωτικό έγγραφο ήταν ελλιπές όσον αφορά το ντάμπινγκ.

- 13 Με έγγραφο της 10ης Ιουνίου 1994, η Επιτροπή παρέσχε στην προσφεύγουσα ορισμένα συμπληρωματικά στοιχεία.
- 14 Αφού οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας και της Επιτροπής συναντήθηκαν στις 18 Ιουλίου 1994 για να συζητήσουν σχετικά με τα διάφορα πορίσματα και τις υποβληθείσες παρατηρήσεις, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή πρόσθετες παρατηρήσεις με έγγραφα της 28ης Ιουλίου, της 9ης Αυγούστου, της 21ης και 26ης Σεπτεμβρίου και της 3ης Οκτωβρίου 1994.
- 15 Κατόπιν νέας συναντήσεως, που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 1994, η προσφεύγουσα, με έγγραφο της 26ης Οκτωβρίου 1994, υπέβαλε τις τελικές παρατηρήσεις, που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής, την προσαρμογή κατά 10 % και το περιθώριο κέρδους 5 %.
- 16 Στις 16 Ιανουαρίου 1995, το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό.
- 17 Δεδομένου ότι το όριο εξαλείψεως της ζημίας ήταν χαμηλότερο από το περιθώριο ντάμπινγκ που είχε διαπιστωθεί για τη Ρωσία, ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ καθορίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, στο επίπεδο του ορίου εξαλείψεως της ζημίας.
- 18 Το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ουρίας που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 3102 10 10 και 3102 10 90 καταγωγής Ρωσικής Ομοσπονδίας.

2. Το ποσό του δασμού ισούται με τη διαφορά μεταξύ 115 ECU ανά τόνο και της καθαρής τιμής “ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα” πριν τον εκτελωνισμό, αν η τιμή αυτή είναι χαμηλότερη.

3. Εκτός εάν υπάρχει άλλη πρόβλεψη, εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους τελωνειακούς δασμούς.»

19 Στις 12 Μαΐου 1995, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση του άρθρου 1 του επίδικου κανονισμού.

20 Προς στήριξη της προσφυγής της ενώπιον του Πρωτοδικείου η προσφεύγουσα επικαλέστηκε τρεις λόγους. Ο πρώτος λόγος στηριζόταν, κατ' ουσίαν, σε παράβαση του βασικού κανονισμού, καθόσον ως χώρα αναφοράς επιλέχθηκε η Σλοβακία. Προς στήριξη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προέβαλε, αφενός, παράβαση του βασικού κανονισμού, καθόσον η κανονική αξία και οι τιμές εξαγωγής συγκρίθηκαν σε δύο διαφορετικά στάδια, δηλαδή στο στάδιο της τιμής εργοστασίου και στο στάδιο «στα εθνικά σύνορα», και, αφετέρου, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθόσον με τον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν εξηγούσε τον λόγο για τον οποίο η σύγκριση πραγματοποιήθηκε σε διαφορετικά στάδια. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστήριξε ακόμη ότι η σύγκριση αυτή ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Ο τρίτος λόγος αφορούσε τον υπολογισμό της ζημίας. Η προσφεύγουσα υποστήριξε, πρώτον, ότι το Συμβούλιο, καθόσον προέβη σε προσαρμογή της τιμής της παραγομένης στη Ρωσία ουρίας για να αντισταθμίσει ορισμένες υφιστάμενες, κατά την άποψή του, διαφορές ποιότητας, αφενός, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και, αφετέρου, προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας. Δεύτερον, το Συμβούλιο, καθόσον καθόρισε ένα υπερβολικά χαμηλό περιθώριο κέρδους των κοινοτικών παραγωγών, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και προσέβαλε τα δικαιώματά άμυνας της προσφεύγουσας.

- 21 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζήτησαν από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή.

Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση

- 22 Με την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή και καταδίκασε την προσφεύγουσα στα δικά της έξοδα καθώς και σε εκείνα του Συμβουλίου.
- 23 Ως προς το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τις σκέψεις 64 έως 82, ότι, καθορίζοντας στο 10 % την προσαρμογή της τιμής με σκοπό να ληφθεί υπόψη η διαφορά ποιότητας μεταξύ της ρωσικής ουρίας και της παραγομένης στην Κοινότητα ουρίας, τα κοινοτικά όργανα δεν υπερέβησαν το περιθώριο εκτιμήσεως που διέθεταν συναφώς. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τις σκέψεις 87 έως 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν συνέτρεχε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, εφόσον αυτή είχε πληροφωρηθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τις κύριες εκτιμήσεις στις οποίες τα κοινοτικά όργανα είχαν στηρίξει τα συμπεράσματά τους.
- 24 Ως προς το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, με τη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, για τον καθορισμό του περιθωρίου κέρδους ύψους 5 %, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τη μείωση της ζητήσεως ουρίας, την ανάγκη χρηματοδότησεως νέων επενδύσεων, όσον αφορά τις εγκαταστάσεις παραγωγής, καθώς και το κέρδος που θεωρήθηκε εύλογο στο πλαίσιο της αρχικής έρευνας αντιντάμπινγκ σχετικά με το προϊόν αυτό. Το Πρωτοδικείο έκρινε, με τη σκέψη 106 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω στοιχεία, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση. Από τις σκέψεις 108 και 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο αρνήθηκε, συναφώς, να λάβει υπόψη μελέτη της εταιρίας Z/Yen Ltd του Νοεμβρίου 1995, που επιγράφεται «Profitability Requirement Review –

European Urea Fertilizer Industry» (Μελέτη των προϋποθέσεων επικερδούς λειτουργίας — Ευρωπαϊκή βιομηχανία λιπασμάτων με βάση την ουρία), καθώς και μια ανάλυση της 3ης Μαΐου 1995, στην οποία προέβη η εταιρία Grande Paroisse, ένα από τα μέλη της προσφεύγουσας, για τον λόγο ότι αυτές είχαν υποβληθεί μετά την έκδοση του επίδικου κανονισμού, οπότε τα κοινοτικά όργανα δεν μπόρεσαν να τις λάβουν υπόψη κατά τον χρόνο εκδόσεως του επίδικου κανονισμού.

- 25 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο, με τις σκέψεις 111 έως 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απέρριψε τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι τα δικαιώματα άμυνας είχαν, εν προκειμένω, προσβληθεί, τονίζοντας ότι η προσφεύγουσα, ενώ είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της, ισχυρίστηκε απλώς, επιχειρηματολογώντας γενικά, ότι ένα κέρδος της τάξεως του 10 % θα ήταν πιο λογικό, χωρίς εξάλλου να ζητήσει διευκρινίσεις σχετικά με τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους.
- 26 Τέλος, το Πρωτοδικείο έκρινε με τις σκέψεις 119 έως 121 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως αλυσιτελείς εφόσον, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η προσφεύγουσα βασίμως προσήψε στα κοινοτικά όργανα ότι καθόρισαν ένα υπερβολικά μικρό περιθώριο ντάμπινγκ, οπωσδήποτε δεν θα μπορούσε να επιτύχει την ακύρωση του άρθρου 1 του επίδικου κανονισμού, δεδομένου ότι τα κοινοτικά όργανα ορθώς επέβαλαν τον δασμό αντιντάμπινγκ στο επίπεδο που ήταν αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας που προκαλούσαν οι πρακτικές ντάμπινγκ της Ρωσίας.

Η αίτηση αναιρέσεως

- 27 Η αναιρεσείουσα ζητεί την εξαφάνιση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως βάσει των νομικών λόγων που εκτίθενται στην αίτηση αναιρέσεως και, αν είναι αναγκαίο, την αναπομπή της υποθέσεως στο Πρωτοδικείο. Ζητεί επίσης να καταδικαστεί το Συμβούλιο στα έξοδα αμφοτέρων των βαθμών.

- 28 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα επικαλείται έξι λόγους που στηρίζονται μεταξύ άλλων σε παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και σε αλλοίωση των αποδεικτικών στοιχείων.
- 29 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 30 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

- 31 Η αναιρεσείουσα καταλογίζει στο Πρωτοδικείο ότι δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους δεν εξέτασε τον πρώτο και τον δεύτερο νομικό λόγο που ανέπτυξε με το δικόγραφό της, παραβιάζοντας με τον τρόπο αυτό μια γενική αρχή του δικαίου που επιβάλλει σε κάθε δικαστήριο την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεών του με την αναφορά, ιδίως, των λόγων που το οδήγησαν στο να μη δεχθεί αιτίαση τυπικώς προβληθείσα ενώπιόν του.
- 32 Συναφώς, πρέπει κατ' αρχάς να τονισθεί ότι το Πρωτοδικείο διαπίστωσε στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι, σύμφωνα με το σημείο 106 του επίδικου

κανονισμού, το όριο για την εξάλειψη της ζημίας ήταν κατώτερο από το περιθώριο ντάμπινγκ που είχε αποδειχθεί σχετικά με τη Ρωσία, οπότε, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ο οριστικός δασμός αντντάμπινγκ είχε επιβληθεί με ύψος το όριο εξαλείψεως της ζημίας.

- 33 Αφού τόνισε, στις σκέψεις 117 και 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το συμπέρασμα αυτό δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα, όπως δεν αμφισβητήθηκε και η μέθοδος βάσει της οποίας καθορίστηκε ο δασμός, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στη σκέψη 119 της αποφάσεως αυτής, ότι ορθώς τα κοινοτικά όργανα επέβαλαν τον δασμό στο επίπεδο που ήταν αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας που προκαλούσαν οι πρακτικές ντάμπινγκ της Ρωσίας. Συνεπώς, κατέληξε στο συμπέρασμα, με τις σκέψεις 120 και 121, ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως ήταν αλυσιτελείς εφόσον, ακόμη και αν υποτίθετο ότι η προσφεύγουσα βάσιμως προσήψε στα κοινοτικά όργανα ότι καθόρισαν ένα υπερβολικά μικρό περιθώριο ντάμπινγκ, οπωσδήποτε δεν θα μπορούσε να επιτύχει την ακύρωση του άρθρου 1 του επίδικου κανονισμού.
- 34 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν υπήρξε παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως των αποφάσεων, που απορρέει από τα άρθρα 33 και 46 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο σαφώς ανέφερε τους λόγους για τους οποίους παρήλκε η εξέταση του πρώτου και του δεύτερου λόγου που είχε προβάλει η προσφεύγουσα.
- 35 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος είναι αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

- 36 Με τον δεύτερο λόγο της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα καταλογίζει στο Πρωτοδικείο ότι έκρινε σιωπηρώς ότι αυτή δεν είχε έννομο συμφέρον ως προς τον πρώτο και δεύτερο λόγο που περιείχε η προσφυγή της.

- 37 Συναφώς πρέπει να τονισθεί ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας, το Πρωτοδικείο δεν έκρινε ότι αυτή δεν είχε έννομο συμφέρον ως προς τον πρώτο και δεύτερο λόγο της προσφυγής της αλλ' ότι αυτοί ήσαν αλυσιτελείς, όπως προκύπτει σαφώς και από τις σκέψεις 120 και 121 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 38 Πάντως, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, ο αλυσιτελής χαρακτήρας προβαλλομένου λόγου αφορά το αν και κατά πόσον μπορεί, στην περίπτωση που είναι βάσιμος, να επιφέρει την ακύρωση που επιδιώκει ο προσφεύγων και όχι το έννομο συμφέρον που αυτός μπορεί να έχει για την άσκηση αυτής της προσφυγής ή ακόμη για την προβολή συγκεκριμένου λόγου, δεδομένου ότι τα ζητήματα αυτά ανάγονται αντιστοίχως στο παραδεκτό της προσφυγής και στο παραδεκτό του λόγου.
- 39 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

- 40 Η αναιρεσείουσα τονίζει ότι, αντίθετα προς τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι κοινοτικοί παραγωγοί ουδέποτε αναγνώρισαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ότι μια προσαρμογή της τάξεως του 5 % θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή. Επιπλέον, μια τέτοια προσαρμογή δεν προβλεπόταν σε κανένα από τα έγγραφα του φακέλου.
- 41 Συνεπώς, η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι υπήρξε αλλοίωση των αποδεικτικών στοιχείων ή, τουλάχιστον, ουσιαστική πλάνη του Πρωτοδικείου περί τα πράγματα.

- 42 Κατ' αρχάς επιβάλλεται να υπομνησθεί συναφώς ότι, δυνάμει των άρθρων 168 Α της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 225 ΕΚ) και 51, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως δεν μπορεί να στηρίζεται παρά μόνο σε λόγους που αφορούν την παράβαση νομικών κανόνων, αποκλεισμένης οποιασδήποτε εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Το Πρωτοδικείο είναι το μόνο αρμόδιο, αφενός, για την εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών, εκτός αν η ανακρίβεια του περιεχομένου των διαπιστώσεων του προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που του υποβλήθηκαν, και, αφετέρου, για την εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών (διάταξη της 17ης Σεπτεμβρίου 1996, C-19/95 P, San Marco κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4435, σκέψη 39).
- 43 Από πάγια νομολογία προκύπτει επίσης ότι η εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζονται ενώπιόν του δεν αποτελεί, με την επιφύλαξη της περιπτώσεως αλλοιώσεως των στοιχείων αυτών, νομικό ζήτημα υποκείμενο, ως τιαυτής φύσεως, στον έλεγχο του Δικαστηρίου (απόφαση της 2ας Μαρτίου 1994, C-53/92 P, Hilti κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-667, σκέψη 42).
- 44 Χωρίς να είναι αναγκαίο να κριθεί αν η σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως περιέχει διαπίστωση ή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους του Πρωτοδικείου, αρκεί η διαπίστωση ότι το τελευταίο απλώς τόνισε το στοιχείο αυτό μεταξύ άλλων στοιχείων που ανακοίνωσε το Συμβούλιο χωρίς να συναγάγει στη συνέχεια του συλλογισμού του κάποιο συγκεκριμένο νομικό συμπέρασμα.
- 45 Επομένως, ο τρίτος λόγος είναι αλυσιτελής και πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου αναιρέσεως

- 46 Αναφερομένη στις σκέψεις 66 και 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι το Πρωτοδικείο αλλοίωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που του είχαν προσκομιστεί.

- 47 Πράγματι, κατά την αναιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο απέρριψε τις αναλύσεις που του είχαν υποβληθεί, αφού έκρινε κακώς ότι με αυτές είχε γίνει σύγκριση της ουρίας που εξέρχεται του εργοστασίου στη Ρωσία με την κοινοτική ουρία ενώ, στην πραγματικότητα, οι αναλύσεις είχαν πραγματοποιηθεί στην κοινοτική αγορά, όπως εξάλλου αναφέρθηκε, τόσο κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας όσο και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 48 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας, το Πρωτοδικείο δεν αποφάνθηκε, με τις σκέψεις 66 και 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επί του λυσιτελούς χαρακτήρα των τεχνικών και χημικών αναλύσεων που του είχαν υποβληθεί, δεδομένου ότι το ζήτημα αυτό εξετάζεται στη σκέψη 75 της αποφάσεως αυτής.
- 49 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, με τη σκέψη 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η πληροφορία την οποία παρέσχε η αναιρεσείουσα για να αποδείξει ότι η φυσική και η χημική σύνθεση της ρωσικής ουρίας είναι ανάλογη με εκείνη της ουρίας που παράγεται στην Κοινότητα ήταν εντελώς δευτερεύουσας αξίας για τον καθορισμό ενός επιπέδου ειδικής προσαρμογής, χωρίς εντούτοις να αναφέρει ότι οι αναλύσεις που του είχαν υποβληθεί συνέκριναν την εξερχόμενη από το εργοστάσιο στη Ρωσία ουρία με την κοινοτική ουρία.
- 50 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι δεν αποδείχθηκε ότι το Πρωτοδικείο αλλοίωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τέταρτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως

- 51 Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών δεχόμενο ότι τα δικαιώματά της άμυνας δεν είχαν προσβληθεί.

- 52 Η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι δεν ήταν σε θέση να καταστήσει πράγματι γνωστή την άποψή της ως προς τις πληροφορίες που είχαν οδηγήσει την Επιτροπή στην πραγματοποίηση προσαρμογής της τάξεως του 10 % βάσει των ποιοτικών διαφορών μεταξύ της ρωσικής ουρίας και της κοινοτικής ουρίας.
- 53 Κατά την αναιρεσείουσα, αυτή έπρεπε να λάβει το σύνολο των πληροφοριών που παρασχέθηκαν στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας για να μπορέσει να αποδείξει ότι δεν είχαν καμία αποδεικτική αξία. Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται μεταξύ άλλων ότι οι εισαγωγείς που συνεργάστηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως επαρκώς αντιπροσωπευτικοί, στο μέτρο που αντιπροσώπευαν μόνο το 1,5 % των εισαγωγών της ουρίας και οι ενώπιον της Επιτροπής προφορικές δηλώσεις τους ήσαν εξ ολοκλήρου αντιφατικές.
- 54 Διαπιστώνεται συναφώς ότι η αναιρεσείουσα ενημερώθηκε από την Επιτροπή ότι η προσαρμογή ήταν μια κατά μέσον όρο εκτίμηση των πληροφοριών που είχαν ληφθεί από διάφορους εισαγωγείς, εμπόρους και διανομείς, οι οποίοι ασχολούνταν με το εμπόριο ουρίας προερχομένης τόσο από τη Ρωσία όσο και από την Κοινότητα. Η Επιτροπή πληροφόρησε επίσης την αναιρεσείουσα ότι είχε πληροφορηθεί από έναν εισαγωγέα ότι, σε μια συναλλαγή, ζητήθηκε μείωση της τιμής κατά 19 % και χορηγήθηκε λόγω των διαφορών ποιότητας. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 12 έως 15 της παρούσας αποφάσεως, η αναιρεσείουσα ήταν σε θέση να υποβάλει παρατηρήσεις επί των πληροφοριών αυτών.
- 55 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο ορθώς διαπίστωσε, με τη σκέψη 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα είχε πληροφορηθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις στις οποίες τα κοινοτικά όργανα είχαν στηρίξει τα συμπεράσματά τους.
- 56 Επομένως, διαπιστώνεται ότι τα δικαιώματα άμυνας της αναιρεσείουσας δεν προσβλήθηκαν.

57 Συνεπώς, ο πέμπτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του έκτου λόγου αναιρέσεως

58 Η αναιρεσείουσα καταλογίζει τέλος στο Πρωτοδικείο ότι δεν έλαβε υπόψη την πραγματοποιηθείσα από την εταιρία Z/Yen Ltd μελέτη για τον λόγο ότι η μελέτη αυτή υποβλήθηκε μετά την έκδοση του επίδικου κανονισμού και τα κοινοτικά όργανα δεν είχαν μπορέσει, επομένως, να λάβουν υπόψη το στοιχείο αυτό κατά τον χρόνο που εξέδωσαν τον εν λόγω κανονισμό.

59 Κατά την αναιρεσείουσα, το δικαίωμα ενός άμεσα και ατομικά ενδιαφερομένου προσώπου να προβάλει επιχειρήματα ενώπιον του Πρωτοδικείου δεν μπορεί να περιορίζεται απλώς και μόνον επειδή, ενώ μπορούσε να έχει διατυπώσει τα επιχειρήματά του κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, δεν το έπραξε.

60 Επιβάλλεται να τονισθεί συναφώς ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230 ΕΚ), δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να επανεξετάσει την ουσία του επίδικου κανονισμού, αλλά να επαληθεύσει ότι συντρέχει πρόδηλη πλάνη του συντάκτη του περί την εκτίμηση.

61 Η εκτίμηση του Συμβουλίου κατά τον τερματισμό της διοικητικής διαδικασίας περί του αντιντάμπινγκ αφορά, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, την οριστική διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών. Επομένως, το

Πρωτοδικείο μπορούσε, στο πλαίσιο του δικαιοδοτικού ελέγχου του, να επαληθεύσει μόνον αν το Συμβούλιο είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών τα οποία γνώριζε κατά τον χρόνο της εκδόσεως του επίδικου κανονισμού. Επομένως, το Πρωτοδικείο ορθώς έκρινε ότι δεν συνέτρεχε λόγος να λάβει υπόψη την μελέτη που πραγματοποιήθηκε εκ των υστέρων από την εταιρία Z/Yen Ltd.

62 Συνεπώς, ο έκτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

63 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι προβληθέντες από την αναιρεσείουσα λόγοι προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως είναι αβάσιμοι.

64 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

65 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία που έχει ως αντικείμενο αναίρεση δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε να καταδικαστεί η αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα και δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα ηττήθηκε, αυτή πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα της δίκης. Η Επιτροπή φέρει τα δικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει την European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.**

Schintgen

Kapteyn

Ragnemalm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Σεπτεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

R. Grass

J. C. Moitinho de Almeida